บทที่ 5

บทสรุป

จากการศึกษาและวิจัยในครั้งนี้พบว่ามีคำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยทั้งสิ้นจำนวน 1571 คู่ ในจำนวนนี้มีทั้งคำศัพท์ภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยที่ปฏิภาคกันอย่างเป็นระบบและที่ไม่เป็นระบบที่เป็นคำยกเว้นซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป จากข้อมูลทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่าภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยมีความสัมพันธ์กัน และสันนิษฐานว่าภาษาทั้งสองอาจมีความสัมพันธ์ทางเชื้อสาย คือเป็นภาษาที่มีต้นตระกูลเดียวกัน หรืออาจมีความสัมพันธ์จากการยืม โดยภาษาจีนกวางตุ้งอาจยืมภาษาไทย ภาษาไทยอาจยืมภาษาจีนกวางตุ้ง หรืออาจยืมจากภาษาที่สาม ทั้งนี้ควรจะต้องศึกษาภาษาทั้งสองในระดับลึกต่อไป จากคำศัพท์ปฏิภาคทั้งหมดผู้วิจัยจะสรุปเป็น 2 หัวข้อใหญ่ ๆ คือ

5.1 เสียงปฏิภาคของคำศัพท์ระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย

เนื่องจากระบบเสียงในภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยมีความคล้ายคลึงกันมาก ดังนั้นคำศัพท์ปฏิภาคระหว่างสองภาษาส่วนใหญ่จึงมีหน่วยเสียงที่ตรงกัน เช่น หน่วยเสียง /p-/ ในภาษาจีนกวางตุ้งจะตรงกับหน่วยเสียง /p-/ ในภาษาไทย จากการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดสามารถสรุปหน่วยเสียงปฏิภาคระหว่างสองภาษาดังตารางต่อไปนี้

ภาษาจีนกวางตุ้ง	ภาษาไทย					
1. หน่วยเสียงพยัญชนะ 1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว 1.1.1 หน่วยเสียง / p /	p	pl	ph	b		
1.1.2 หน่วยเสียง / ph /	ph	phl	p	b		
1.1.3 หน่วยเสียง / m /	m	b				
1.1.4 หน่วยเสียง / w /	w	khw				
1.1.5 หน่วยเสียง / f /	f	p	ph			
1.1.6 หน่วยเสียง / t /	t	th	d			
1.1.7 หน่วยเสียง / th /	th	t	d			

ภาษาจีนกวางตุ้ง	ภาษาไทย					
1.1.8 หน่วยเสียง / n /	n	j				
1.1.9 หน่วยเสียง / l /	l	r	khl	khr	n	d
1.1.10 หน่วยเสียง / ts /	c	ch	t	th	s	
1.1.11 หน่วยเสียง / tsh /	ch	c	t	th	s	
1.1.12 หน่วยเสียง / s /	s	c	ch			
1.1.13 หน่วยเสียง / j /	j	ʔ	l	r	w	d
1.1.14 หน่วยเสียง / k /	k	kl	kh	h		
1.1.15 หน่วยเสียง / kh /	kh	k				
1.1.16 หน่วยเสียง / ŋ /	ŋ	ʔ				
1.1.17 หน่วยเสียง / h /	h	kh	ʔ	r		
1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ						
1.2.1 หน่วยเสียง / kw /	kw	k	kh			
1.2.2 หน่วยเสียง / khw /	khw	kw	k	kh		
1.3 หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย						
1.3.1 หน่วยเสียง / -p /	p					
1.3.2 หน่วยเสียง / -t /	t					
1.3.3 หน่วยเสียง / -k /	k	ø	ʔ	t		
1.3.4 หน่วยเสียง / -m /	m					
1.3.5 หน่วยเสียง / -n /	n					
1.3.6 หน่วยเสียง / -ŋ /	ŋ					
1.3.7 หน่วยเสียง / -w /	w	ø				
1.3.8 หน่วยเสียง / -j /	j	ø				
2. หน่วยเสียงสระ						
2.1 หน่วยเสียง / ii /	i	ii	e	ee	ɛɛ	a
	ɯɯ	ia				
2.2 หน่วยเสียง / e /	ee	i	ii	ɛɛ	a	aa
2.3 หน่วยเสียง / ɛɛ /	ɛɛ	ee	ia			
2.4 หน่วยเสียง / yy /	uu	ɔɔ	ua	a	aa	
2.5 หน่วยเสียง / ø /	e	a	ɔɔ	ua		

ภาษาจีนกวางตุ้ง	ภาษาไทย					
2.6 หน่วยเสียง / œœ /	i	ii	aa	a	ɔɔ	ia
2.7 หน่วยเสียง / aa /	aa	a	ɛɛ	ɔɔ	ia	
2.8 หน่วยเสียง / a /	a	aa	i	ii	ɯ	u
	o	ɔɔ	ia	ua	ɯa	
2.9 หน่วยเสียง / uu /	u	uu	a	aa	ɔɔ	ua
2.10 หน่วยเสียง / o /	o	oo	u	a	aa	ɔɔ
	ua					
2.11 หน่วยเสียง / ɔɔ /	ɔɔ	o	oo	a	aa	
3. **หน่วยเสียงวรรณยุกต์**						
3.1 หน่วยเสียงวรรณยุกต์/ A1′ /	A1′	A1	A2	B1	C1	
3.2 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ / A1 /	A1	A1′	A2	B1	C1	
3.3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ / A2 /	A2	A1′	A1			
3.4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ / B1 /	B1	A1′	A1′	C1		
3.5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ / B2 /	B2	A2	C2			
3.6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ / C1 /	C1	A1′	A1	B1		
3.7 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ / C2 /	C2	A2	B2			
3.8 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /D1S/	D1					
3.9 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ /D1L/	D1					
3.10 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ / D2 /	D2S	D2L	D1			

จากตารางข้างต้นสามารถแบ่งลักษณะของหน่วยเสียงปฏิภาคของคำศัพท์ระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยได้เป็นประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. หน่วยเสียงเดียวกัน เนื่องจากระบบเสียงของทั้งสองภาษาต่างก็มีหน่วยเสียงนั้น ๆ ในภาษา เช่น / **p** / ~ /p /[1] / **h** / ~ / h / / **kw**/ ~ / kw /

/ **ii** / ~ / ii / / **uu** / ~ /uu / / **-t**/ ~ / -t /

[1] ในที่นี้จะใช้ตัวอักษรเข้ม เช่น / **p** / แทนหน่วยเสียงในภาษาจีนกวางตุ้ง ส่วนตัวอักษรธรรมดา เช่น / p / แทนหน่วยเสียงในภาษาไทย

/**A1** / ~ / A1 / /**C2** / ~ / C2 / โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงพยัญชนะท้ายของทั้งสองภาษามีจำนวนเสียงที่ใกล้เคียงกันมาก

2. หน่วยเสียงต่างกัน หน่วยเสียงที่ต่างกันระหว่างสองภาษานี้ ไม่ได้มีความแตกต่างมาก แต่จะมีลักษณะของเสียงบางประการที่เหมือนหรือใกล้เคียงกัน เช่น

2.1 ต่างในด้านความก้องของหน่วยเสียง (Voiced and Voiceless) คือกรณีที่หน่วยเสียงคำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยมีฐานกรณ์เดียวกัน และมีลักษณะการออกเสียงประเภทเดียวกัน แต่หน่วยเสียงในภาษาจีนกวางตุ้งเป็นหน่วยเสียงไม่ก้อง ในขณะที่หน่วยเสียงในภาษาไทยเป็นหน่วยเสียงก้อง เช่น /**t** / ~ / d /หรือ /**p** / ~ / b / เป็นต้น

2.2 ต่างในด้านการพ่นลม (Aspirated and Uspirated) คือกรณีที่หน่วยเสียงทั้งสองภาษามีฐานกรณ์เดียวกันและมีลักษณะการออกเสียงประเภทเดียวกัน แต่ต่างกันในด้านการพ่นลม เช่น /**t**/ ~ /th / /**ph** / ~ /p / /**kh** / ~/k / เป็นต้น

2.3 ต่างในด้านความสั้นยาวของสระ (Long and Short Vowel) คือกรณีที่หน่วยเสียงที่ปฏิภาคของทั้งสองภาษาต่างในความสั้นยาวของเสียงสระ เช่น /**o** / ~ / oo / หรือ /**aa** / ~ /a / เป็นต้น

นอกจากนี้ยังต่างกันในด้านลักษณะการออกเสียง (Manner of Articulation) การออกเสียงสระให้สูงขึ้นหรือต่ำลง การเลื่อนสระไปข้างหน้าหรือถอยหลัง การเพิ่มหน่วยเสียงสระให้เป็นเสียงสระประสม เป็นต้น

จากตัวอย่างคำศัพท์ปฏิภาคทั้งหมด หน่วยเสียงที่ปรากฏตรงกันตามตารางข้างต้น มีดังนี้

จำนวนคำศัพท์ปฏิภาคทั้งหมด	1571	คู่คำ			
- หน่วยเสียงพยัญชนะต้นตรงกัน	1189	คู่คำ	ไม่มี 9 คู่คำ[1]	คิดเป็น	76 %
- หน่วยเสียงสระตรงกัน	1273	คู่คำ	ไม่มี 2 คู่คำ	คิดเป็น	81 %
- หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายตรงกัน	1267	คู่คำ	ไม่มี 167 คู่คำ	คิดเป็น	90 %
- หน่วยเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน	1199	คู่คำ		คิดเป็น	76 %

[1] ในภาษาจีนกวางตุ้งคำศัพท์บางคำจะไม่มีเสียงพยัญชนะต้น แต่จะขึ้นต้นด้วยเสียงสระ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก)

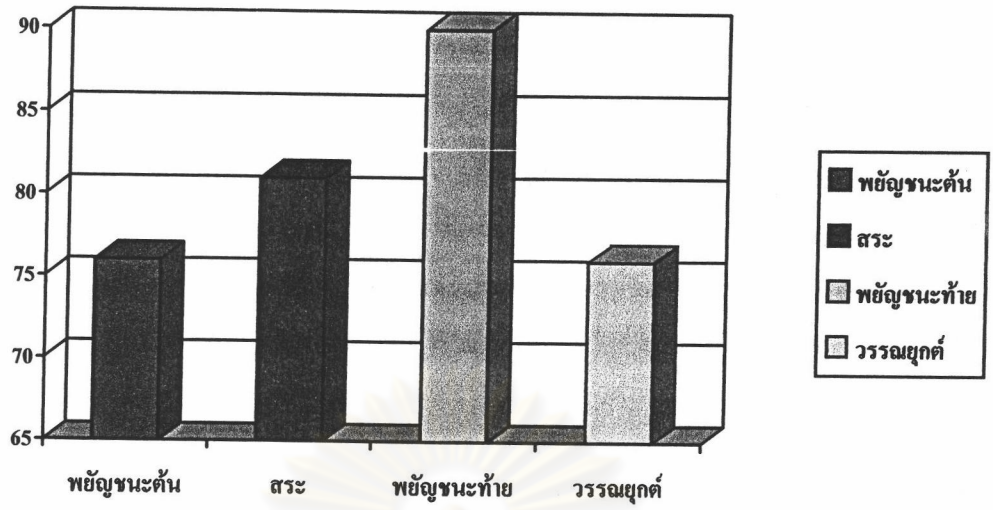

นอกจากนี้หากแบ่งเป็นหมวดหมู่จะได้ 3 หมวดดังนี้

1. หน่วยเสียงทุกเสียงในพยางค์ตรงกันทั้งสองภาษา 698 คู่คำ คิดเป็น 44.43 %
2. หน่วยเสียงใดเสียงหนึ่งไม่ตรงกัน 621 คู่คำ คิดเป็น 39.52 %
3. ไม่ตรงกันมากกว่าหนึ่งหน่วยเสียง 252 คู่คำ คิดเป็น 16.04 %

จะเห็นได้ว่าหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยมีลักษณะปฏิภาคที่ตรงกันสูงสุดถึง 90 % เนื่องจากทั้งสองภาษาต่างมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เหมือนกันและมีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วยอัตราต่ำสุดของหน่วยเสียงปฏิภาคระหว่างสองภาษาคือ หน่วยเสียงพยัญชนะต้นและหน่วยเสียงวรรณยุกต์คือ มีเพียง 76 % เท่ากัน ที่น่าสนใจคือคำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งกับภาษาไทยที่มีหน่วยเสียงตรงกันทั้งหน่วยเสียงพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย และวรรณยุกต์ มีถึง 44.43 % ซึ่งเป็นจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนคำศัพท์ปฏิภาคทั้งหมดในวิทยานิพนธ์นี้

5.2 ประเภทของคำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทย

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด สามารถจำแนกประเภทของคำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยได้เป็น 8 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. คำนาม มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น 576 คู่คำ คิดเป็น 36.6 %
2. คำสรรพนาม มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น 16 คู่คำ คิดเป็น 1 %

3. คำกริยา	มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น	688	คู่คำ	คิดเป็น	43.4 %
4. คำคุณศัพท์	มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น	268	คู่คำ	คิดเป็น	17.1 %
5. คำวิเศษณ์	มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น	10	คู่คำ	คิดเป็น	0.6 %
6. คำลักษณนาม	มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น	11	คู่คำ	คิดเป็น	0.7 %
7. คำสันธาน	มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น	7	คู่คำ	คิดเป็น	0.4 %
8. คำบุพบท	มีคำศัพท์ปฏิภาคทั้งสิ้น	4	คู่คำ	คิดเป็น	0.2 %

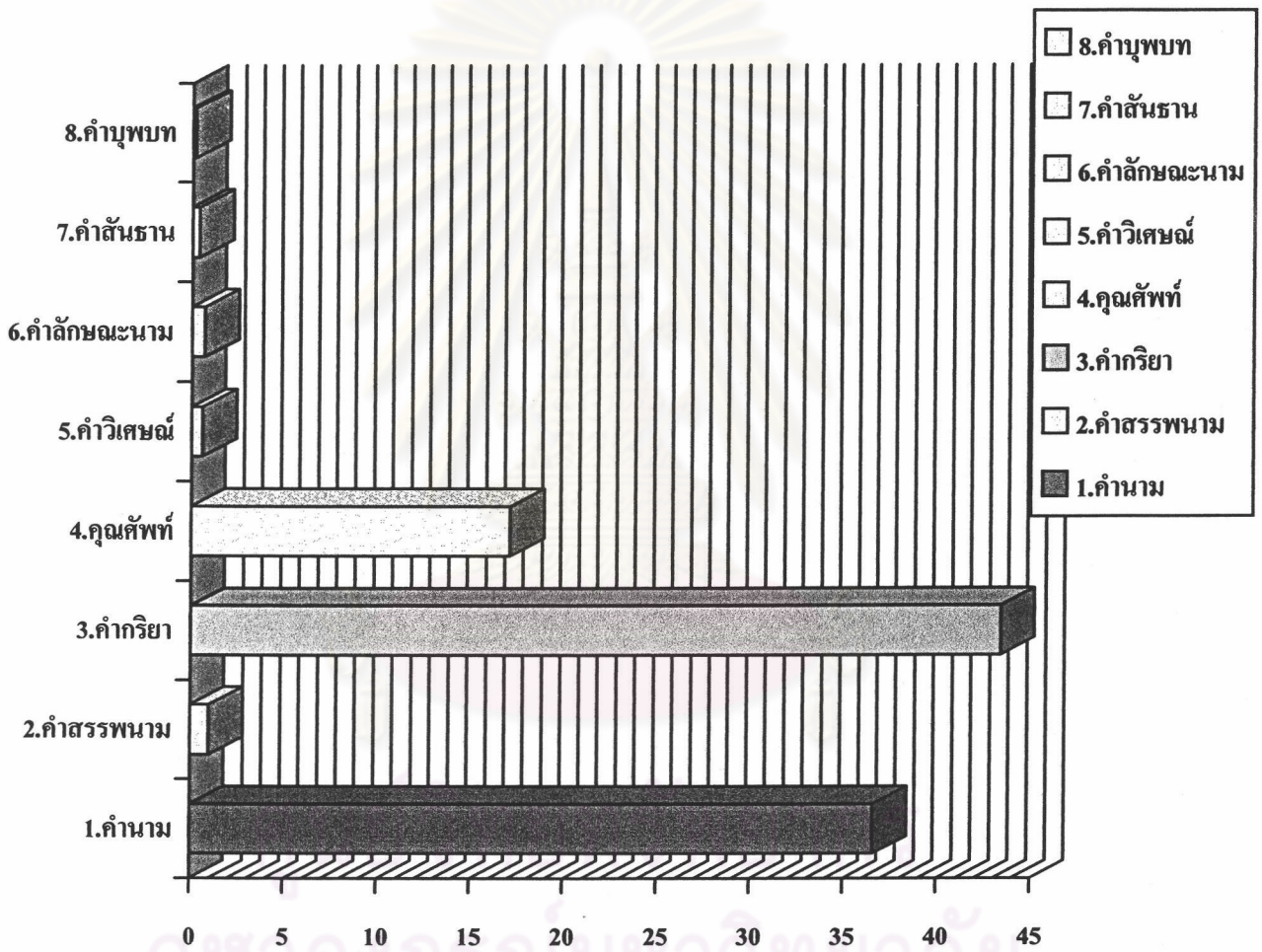

จากกราฟประเภทคำศัพท์ปฏิภาคเห็นได้ว่า คำกริยามีอัตราสูงสุดคือร้อยละ 43.4 % และรองลงมาคือคำนามมีอัตราร้อยละ 36.6 % เนื่องจากประเภทคำกริยาและคำนามมีจำนวนมากทำให้สามารถวิเคราะห์ประเภทย่อย ดังนี้

1. ประเภทคำกริยา

คำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษากวางตุ้งกับภาษาไทยที่เป็นคำกริยามีจำนวนทั้งสิ้น 688 คู่คำ สามารถแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ดังนี้

(1.) คำกริยาที่เกี่ยวกับปาก เช่น 含 ~ "อม" (98)[1] 啄 ~ "จิก" (1147) 吞 ~ "ฤน" (1247)
(2.) คำกริยาที่เกี่ยวกับมือ เช่น 納 ~ "รับ" (786) 播 ~ "โปรย"(923) 指 ~ "ชี้" (1292)
(3.) คำกริยาที่เกี่ยวกับขา เช่น 建 ~ "ยืน" (333) 行 ~ "ย่าง"(107) 騎 ~ "ขี่" (477)
(4.) คำกริยาที่เกี่ยวกับจิตใจ เช่น 猜 ~ "ทาย" (1516) 夢 ~ "ฝัน"(741) 欲 ~ "อยาก" (322)
(5.) คำกริยาที่เกี่ยวกับคำพูด เช่น 話 ~ "กล่าว" (444) 答 ~ "ตอบ"(1181) 報 ~ "ป่าว" (915)
(6.) คำกริยาที่เกี่ยวกับน้ำ เช่น 漏 ~ "รั่ว" (614) 沖 ~ "ชง"(1535) 浥 ~ "อาบ" (6)
(7.) คำกริยาที่เกี่ยวกับไฟ เช่น 烘 ~ "หุง" (155) 丙 ~ "ปิ้ง"(866) 焗 ~ "อบ" (451)
(8.) คำกริยาที่เกี่ยวกับมีด เช่น 剖 ~ "ผ่า" (18) 剝 ~ "บาก"(756) 刊 ~ "โค่น" (172)

2. ประเภทคำนาม

คำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษากวางตุ้งกับภาษาไทยที่เป็นคำนามมีจำนวนทั้งสิ้น 576 คู่คำ สามารถแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ดังนี้

(1.) คำนามที่เกี่ยวกับธรรมชาติ สามารถแบ่งออกเป็น
1.1 ท้องฟ้า เช่น 天 ~ "แถน" (1221) 虹 ~ "รุ้ง" (162) 霧 ~ "หมอก" (738)
1.2 พื้นดิน เช่น 墩 ~ "ดอน" (1141) 沙 ~ "ทราย" (1074) 坡 ~ "ผา" (920)
1.3 น้ำ เช่น 江 ~ "คลอง" (464) 河 ~ "ห้วย" (166) 洪 ~ "คุ้ง" (158)

(2.) คำนามที่เกี่ยวกับสัตว์ สามารถแบ่งออกเป็น
2.1 สัตว์ปีก เช่น 燕 ~ "นก<u>แอ่น</u>" (218) 鳩 ~ "นก<u>เขา</u>" (371) 雀 ~ "นกกระ<u>จอก</u>" (1355)
2.2 สัตว์บก แบ่งได้เป็น
2.2.1 สัตว์เลี้ยง เช่น 雞 ~ "ไก่" (369) 貓 ~ "แมว" (707) 牛 ~ "งัว" (812)
2.2.2 สัตว์ป่า เช่น 象 ~ "ช้าง" (1351) 馬 ~ "ม้า" (709) 熊 ~ "หมี" (858)

[1] ตัวเลขที่อยู่ในวงเล็บนี้หมายถึงลำดับของคำศัพท์ปฏิภาคในภาคผนวก ก

2.3 สัตว์น้ำและสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ เช่น 魚 ~"ปลา" (248) 鯉 ~ "ปลาไน" (575) 蛙~"กบ" (395)

(3.) คำนามที่เกี่ยวกับแร่ธาตุ เช่น 金 ~ "ทองคำ" (377) 銀 ~ "เงิน"(820) 玉 ~ "หยก" (322)

(4.) คำนามที่เกี่ยวกับพืช สามารถแบ่งออกเป็น

4.1 ส่วนต่าง ๆ ของพืช เช่น 芽 ~ "หน่อ" (827) 幹 ~ "ก้าน" (455) 藕 ~ "เหง้า" (514)

4.2 ชนิดของพืช เช่น 瓜 ~ "แตงกวา" (530) 枷 ~"ต้นคา" (401) 蕨 ~ "ผักกูด" (484)

(5.) คำนามที่เกี่ยวกับอวัยวะ สามารถแบ่งออกเป็น

5.1 อวัยวะ เช่น 肘 ~ "ศอก" (1362) 腰 ~ "เอว" (195) 腳 ~"ขา" (368)

5.2 สิ่งที่อยู่ตามอวัยวะ เช่น 牙 ~ "เขี้ยว" (828) 甲 ~"เล็บ" (432) 斑 ~ "ปาน" (894)

(6.) คำนามที่เกี่ยวกับคน เช่น 人 ~ "คน" (303) 匠 ~"ช่าง"(1352) 伴 ~ "เพื่อน" (907)

(7.) คำนามที่เกี่ยวกับอาหารและยาเช่น 羹 ~ "แกง" (422) 茶~ "ชา"(1515) 藥 ~ "หยูกยา" (283)

(8.) คำนามที่เกี่ยวกับภาชนะ เช่น 盞 ~ "จาน" (1388) 盤 ~ "พาน"(976) 盎 ~ "อ่าง" (845)

(9.) คำนามที่เกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เช่น 刀 ~"ดาว" (1189) 弓 ~ "กง"(446)
鉗 ~ "คีม" (474)

(10.) คำนามที่เกี่ยวกับพาหนะ เช่น 艑 ~ "แพ" (962) 舟 ~"เรือ"(1360) 鞍 ~"อาน" (842)

(11.) คำนามที่เกี่ยวกับผ้า เช่น 布 ~ "ผ้า" (910) 梭 ~ "กระสวย"(1101) 絲 ~ "ด้าย" (994)

(12.) คำนามที่เกี่ยวกับบ้าน เช่น 屋 ~ "อกไก่" (840) 幔 ~ "ม่าน"(713) 窗 ~ "หน้าต่าง" (1496)

(13.) คำนามที่เกี่ยวกับเกษตรกรรม เช่น 蒼 ~ "ฉาง" (1542) 軛 ~ "แอก"(835) 磨 ~"โม่" (744)

(14.) คำนามที่เกี่ยวกับเวลา เช่น 早 ~ "เช้า" (1407) 正 ~ "เดือนเจียง"(1328) 月 ~ "งวด" (271)

(15.) คำนามที่เกี่ยวกับจำนวนนับ ในหลักหน่วยมีคู่คำปฏิภาคที่มากที่สุดดังนี้

一 ~ "เอ็ด" (309) 二 ~ "ยี่"(194) 三 ~ "สาม" (1080)
四 ~ "สี่" (1011) 五 ~ "ห้า"(806) 六 ~ "หก" (666)
七~ "เจ็ด" (1514) 八 ~ "แปด"(900) 九 ~ "เก้า" (373)
十 ~ "สิบ"(1067)

5.3 ข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษาเพียงคำศัพท์ปฏิภาคระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งกับภาษาไทยเฉพาะคำเดี่ยว ไม่ได้ศึกษาเรื่องคำผสม ระบบการสร้างคำ หรือเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษาทั้งสอง ดังนั้นจึงมีหัวข้อที่น่าสนใจที่ควรทำการศึกษาต่อไปดังนี้

1. เปรียบเทียบระบบเสียงของทั้งสองภาษาอย่างละเอียด ซึ่งภาษาจีนกวางตุ้งมีการเปลี่ยนเสียงของวรรณยุกต์เมื่อออกเสียงคำติดต่อกัน นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาค่าของเสียงวรรณยุกต์อย่างละเอียดหรือศึกษาค่าความสั้นยาวของเสียงสระสั้นและเสียงสระยาวของภาษาทั้งสองได้

2. เปรียบเทียบระบบไวยากรณ์ของทั้งสองภาษาอย่างละเอียด เช่น ศึกษารูปแบบของคำวิเศษณ์ ตำแหน่งของการใช้คำลักษณนาม โครงสร้างประโยคปฏิเสธหรือประโยคคำถามของทั้งสองภาษา เป็นต้น

3. นอกจากนี้ผู้ที่สนใจในด้านภาษาศาสตร์เชิงประวัติและภาษาศาสตร์เปรียบเทียบยังจะสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปศึกษา โดยนำคำสืบสร้างเสียงดั้งเดิมมาเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษาทั้งสองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และอาจนำคำศัพท์ปฏิภาคเหล่านี้ไปศึกษาภาษาอื่น ๆ ในตระกูลไท เช่น ภาษาจ้วง ภาษาแสก ภาษาไทเหนือ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาทั้งสองตระกูลได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

หัวข้อต่าง ๆ ที่น่าสนใจควรจะศึกษาเพิ่มเติมนี้ หากผู้วิจัยมีข้อมูล เวลา และโอกาสเพิ่มเติมในอนาคต ก็จะนำมาศึกษาเพื่อจะได้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาไทยได้ลึกซึ้งมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย